

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.004 van 15 juni 2016
in de zaak A. 219.169/XIV-37.022**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Charlotte Morjane
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Kolenmarktstraat 83
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 mei 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 165.272 van 5 april 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 mei 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest onder meer dat een aantal van de elementen die verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag aanvoert en de stukken die hij ter staving daarvan bij zijn verzoekschrift en ter terechtzitting voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bijgebracht, reeds werden aangevoerd naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag, dan wel reeds hadden kunnen worden aangevoerd in het kader van die eerste asielaanvraag. Door

daaruit af te leiden dat deze elementen derhalve niet kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins zijn hervormingsbevoegdheid op grond van artikel 39/2, § 1, 3°, van de vreemdelingenwet te buiten gegaan.

Verzoeker stelt dat “de kwestie van de betekenis van een nieuw element in de zin van de artikelen 57/6/2 en 51/8 noch werd opgeroepen door verzoeker noch door verwerende partij”. Gelet op de devolutieve werking van het beroep met hervormingsbevoegdheid tegen een beslissing van de commissaris-generaal, vermocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een eigen beoordeling in de plaats te stellen van de beoordeling in de aanvankelijk bestreden beslissing, gebaseerd op de elementen vervat in het rechtsplegingsdossier. Het recht van verdediging of het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel houden daarenboven niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op voorhand de motieven van zijn arrest moet meedelen.

Waar verzoeker “ten derde” aanvoert dat een nieuw element ook kan bestaan uit een nieuw bewijs van een oud feit en hij daartoe verwijst naar de parlementaire voorbereiding, gaat hij er aan voorbij dat in die parlementaire voorbereiding wordt gesteld dat in dat geval de asielzoeker dient aan te geven waarom hij niet in de mogelijkheid was om die elementen eerder aan te brengen. De vaststelling in het bestreden arrest dat verzoeker “[d]e andere elementen had [...] kunnen en moeten aanvoeren in het kader van zijn eerste asielprocedure” is dan ook, in tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, niet tegenstrijdig met de artikelen 51/8 en 57/6/2 “zoals blijkt uit de hierboven vermelde uittreksel van de parlementaire voorbereiding”. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt immers niet dat verzoeker op enige wijze heeft aangetoond dat hij deze elementen niet eerder had kunnen aanbrengen.

Het eerste onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

2. In het tweede onderdeel van het enige middel gaat verzoeker voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest, betreffende de bijgebrachte taskara van zijn grootvader en het aantonen van zijn eigen recente verblijfplaats, dat uit de algemene informatie betreffende de traditionele gezinssamenstelling in Afghanistan niet kan worden afgeleid dat dit ook in het geval van verzoeker en diens familie zo zou zijn. Verzoeker uit

enkel kritiek op het overtollig motief in het bestreden arrest dat hij een werkende meerderjarige zou zijn waarvoor die traditionele gezinssamenstelling niet geldt.

Het tweede onderdeel van het enige middel kan niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

3. In het derde onderdeel uit verzoeker kritiek op de beoordeling van de door hem neergelegde taskara van zijn grootvader en van hemzelf. Verzoeker steunt zijn kritiek uitsluitend op de bedenkingen die de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft betreffende de bewijswaarde van deze stukken. Verzoeker gaat daarbij voorbij aan het feit dat in het bestreden arrest, betreffende de taskara van zijn grootvader, wordt gesteld dat “[z]elfs indien enige bewijswaarde zou kunnen worden gehecht aan de taskara van verzoekers grootvader, *quod non*, dan nog wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd: [...]” waarna onder meer wordt opgemerkt dat die taskara geen informatie biedt inzake de verblijfplaats van verzoeker. Wat verzoekers eigen taskara betreft, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest op dat “hieruit hoogstens kan worden afgeleid dat verzoekers geboorte in Kunduz werd geregistreerd wanneer hij 17 jaar was en dat verzoeker in Kunduz werd geboren” maar dat “[h]ieruit [...] geenszins [blijkt] dat hij aldaar ook daadwerkelijk (recent) zou hebben verbleven of problemen zou hebben gekend”. Aldus moet andermaal worden vastgesteld dat verzoekers kritiek gericht is tegen een overtollig motief van het bestreden arrest en als dusdanig niet tot de cassatie ervan kan leiden. Bovendien kan er nog op worden gewezen dat de beoordeling van de authenticiteit en de bewijswaarde van neergelegde stukken behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die te dezen over hervormingsbevoegdheid beschikt. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt daarbij op wettige wijze dat verzoeker met een verwijzing naar algemene informatie betreffende de traditionele gezinssamenstelling in Afghanistan niet aantoont dat dit ook het geval zou zijn voor hemzelf en zijn familie.

Het derde onderdeel van het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

4. In tegenstelling tot wat verzoeker in een vierde en laatste onderdeel van het enige middel aanvoert, wordt in het bestreden arrest wel degelijk gemotiveerd

omtrent zijn aangevoerde psychische problemen en het medisch attest en een e-mail van het psychologisch zorgteam van het opvangcentrum dat hij ter staving daarvan met een aanvullende nota heeft bijgebracht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is daarbij van oordeel dat “[i]n zoverre verzoeker in het onderhavig verzoekschrift terugkomt op en betoog voert inzake de elementen die reeds bij het voormelde arrest werden beoordeeld, in dit kader onder meer aanvoert dat hij ten tijde van (het gehoor in het kader van) zijn eerste asielprocedure psychische problemen kende en in hongerstaking ging, [...] en ter staving hiervan verwijst naar bij het verzoekschrift gevoegde stukken en informatie [...] en naar de ter terechtzitting neergelegde stukken (een e-mail en een medisch attest), dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige asielprocedure en het onderhavige beroepsverzoekschrift niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de tijdens zijn eerdere asielaanvraag gedane vaststellingen”. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen en verzoeker maakt geen schending van de artikelen 51/8 en 57/6/1 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het vierde onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vijftien juni tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams